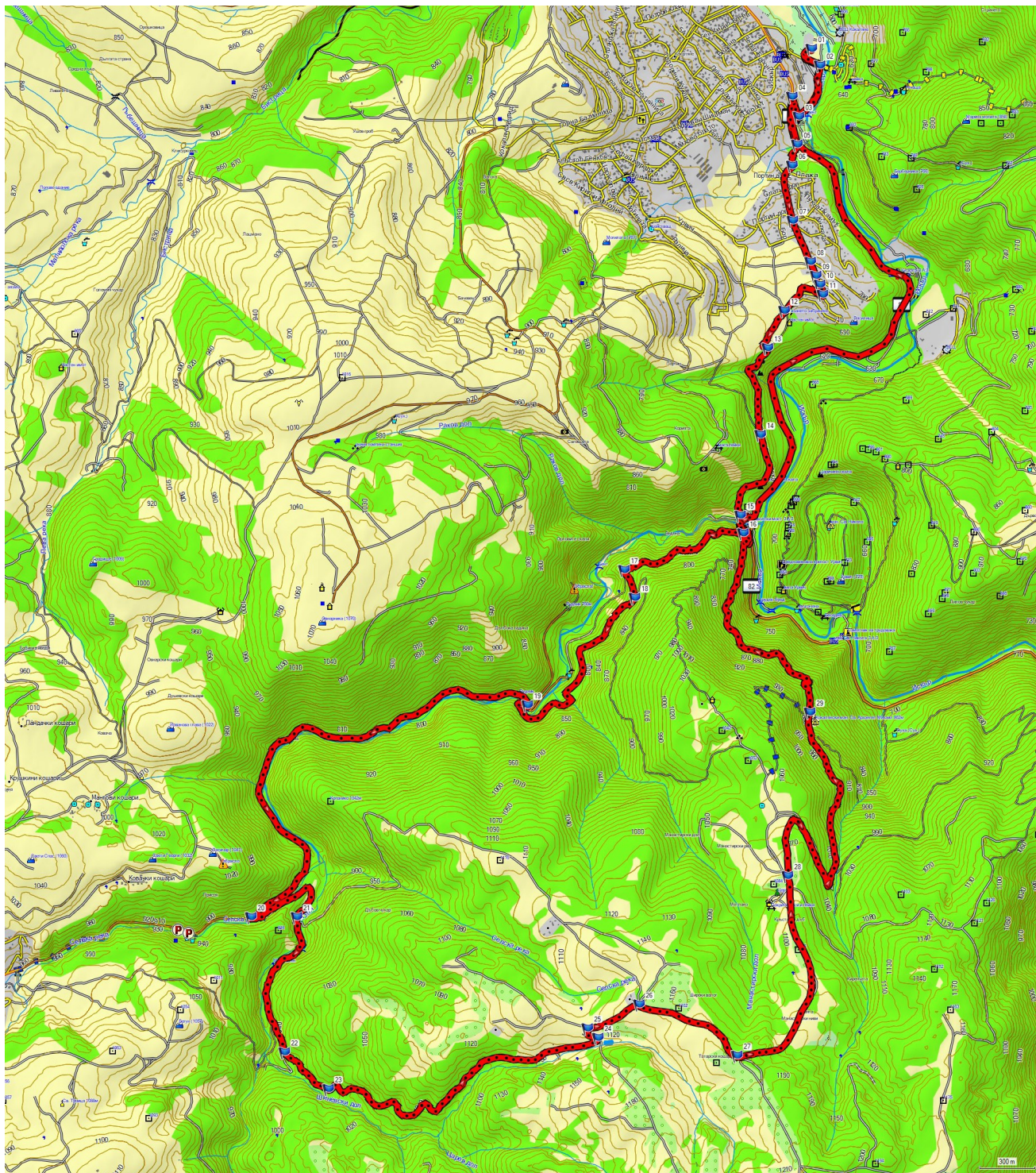
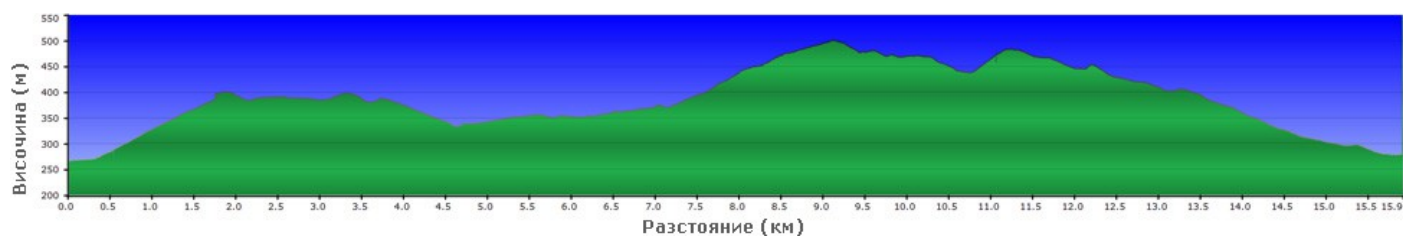

Кокаляне – Кокалянски манастир

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](#) / [kade.si](#)

Начална точка: Големия паркинг в южния край на яз. Панчарево;

<https://maps.app.goo.gl/Nuibhg9uSf5QgdFD6>

Дължина: 21.5 км

Изкачване: 700 м

Ниво на техническа трудност: високо (R1, R2, T3, T4)

Физическо натоварване: средно (КФН=5.5)

Продължителност: 2-5 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 1.5-2 л; по маршрута няма чешми

Храна: за половин ден

Терен:

- асфалт – 8.2 км

- черни пътища – 7.6 км

- пътеки – 5.7 км

Описание:

От паркинга (**т.01**) поемаме към моста над р. Искър и точно преди него (**т.02**) свиваме вдясно по пътека покрай реката. След малко достигаем един бент/водопад и пътеката се изкачва стръмно преди него вдясно, после правим остър завой по черен път вдясно (**т.03**) и в **т.04** излизаме на Самоковското шосе в края на кв. Кокаляне. Пресечете с повишено внимание и карайте по шосето наляво (към Самоков) само 250 м до **т.05**, където при левия завой трябва да се отклоните вдясно по стръмна пътека с остатъци от стъпала. Тук повечето хора ще трябва да избутат. След стотина метра в **т.06** излизаме на улица и започваме стръмно изкачване по нея в южна посока между къщи и вили. Следваме само основната улица направо, пропускайки пресечките и отклоненията (повечето от тях са наляво) – такива има в **т.07**, **08**, **09** и **10**. В **т.11 (1.8 км)** трябва да завиете остро надясно по черен път, като тук теренът се заравнява и се открива страхотна гледка към Витоша. След малко пътят завива вляво и се спуска по поляната до **т.12 (2.0 км)**, където вляво има частен имот.

Преди да се появи имотът, точно през него наляво започваше пътека от Кокаляне към Дяволския мост, означена на картите като „Цар Ясенова пътека“. Сега пътеката **започва** направо през една ливада покрай имота и в **т.13** се включва в старото си „трасе“. Пътеката е горска, сенчеста и много приятна – в посока към Дяволския мост наклонът е предимно надолу, но има и леки изкачвания. В **т.14** отдясно се включва друга горска пътека.

В **т.15 (3.4 км)** излизаме при Дяволския мост над р. Ведена. Минаваме по него и в края му започва пътеката към Кокалянския манастир. Макар че после ще се спускаме по нея, сега трябва да я атакуваме нагоре – за повечето хора това ще означава бутане, тъй като и наклонът е сериозен, и настилната не е много стабилна. След 200 м (и една серпентина) в **т.16** пътеката се разделя. Наляво в обратна посока е към манастира, а другата пътека е над р. Ведена с табели и синя маркировка, указващи към Железница. Продължаваме изкачването по нея, като на места може да се кара, а на други ще трябва да бутате за кратко. В **т.17 (4.4 км)** отново достигаем разклон и макар че синята туристическа маркировка е по дясната пътека надолу, по-добре е да продължите вляво с още малко изкачване до **т.18 (4.6 км)**, където вече да започнем леко спускане по пътека надясно, образувала се върху основата на някогашен черен път. По тази пътека достигаем в **т.19 (5.8 км)** един занемарен асфалтов път, изграден с неясна за мен цел по времето на комунизма (вероятно районът е бил проучван/подготвян за изграждане на язовир, съдейки по няколко запечатани шахти наоколо, две от които са напълно срещуположни).

Продължаваме с плавно изкачване по асфалтовия път, който (ако изключим изхвърлените отпадъци покрай него) е много приятен. В **т.20 (8.5 км)** обаче е време да изоставим асфалта – спускаме се наляво в обратна посока към брод през реката и продължаваме по черния път след него. В **т.21** пропускаме черен път вляво през реката и продължаваме направо покрай нея, като след малко достигаем втори брод. След него идва поредното (и последно) сериозно изкачване – по черен път,

който ни извежда към билото на Плана планина. Преди това обаче пропускаме отбивки вдясно (т.22) и вляво (т.23).

В **т.24 (12.1 км)** излизаме покрай разни стари къщи и колиби на заравнената билна част на Плана, където се откриват и чудесни панорами към Витоша. Първо продължаваме по основния черен път вляво, след 50-100 м (**т.25**) пък сме надясно, а в **т.26 (12.5 км)** при Пурешовите кошари сме отново надясно.

В **т.27 (13.1 км)** достигахме разклон, при който приключваме с изкачването, и ако носите допълнителна защитна екипировка, тук може да я поставите. Започваме със спускане наляво по черен път, който често е с коловози, а след дъжд може да е и доста хлъзгав. След кратка горска част пътят се спуска шеметно през широки ливади с Витоша като декор отляво. В **т.28 (14.4 км)** има разклон – карайте по десния път. След малко той завива вдясно и влиза в гората. Като цяло е скоростен и сравнително гладък, но на няколко места се образуват дълбоки локви с коловози, така че за тях е важно да намалявате и да намирате начин да заобиколите (може и с пренасяне на места).

В **т.29 (16.2 км)** достигахме Кокалянския манастир. При портата му направо продължава пътеката към Дяволския мост – тук започва най-голямото забавление! Завои, камъни, бързи участъци, тесни секции с дървета от едната страна, всичко има в тази пътека!

При второто за деня достигане на Дяволския мост (**т.15**) имате два варианта. По-лесният, но по-неприятен, е да следвате маршрута по Самоковското шосе до кв. Кокаляне. В делнични дни трафикът е поносим. Вторият вариант е да се изкачите обратно по Цар Ясеновата пътека и оттам да се спуснете към Кокаляне – със сигурност откъм трафик и безопасност това е по-добрият вариант, но пък трябва да са ви останали сили в краката (или ток в батерията). ;)